

женѣ” (1 Кор. 7; 2): и пакъ: “Ако не могатъ да ся въздържатъ [отъ блудодѣянiя], нека ся оженятъ” (1 Кор. 7; 9). И Христосъ казва: “Не могатъ всички да приѣматъ тѣзи думѣ” (Мат. 19; 11), съ което Той показва че не могатъ всички да ся удържатъ цѣломѣдри и неженени. Заради това, священници-тѣ могатъ законно да ся женятъ; понеже никой чловѣчески законъ не може да замѣсти Божіе-то установленіе. Въ древнѣ-тѣ църквѣ, священници-тѣ ся женихѣ. Павелъ казва: “Трѣбва прочее епископъ-тѣ да е на еднѣ женѣ мжѣ” (1 Тим. 3; 2). Тази практика е сществувала въ Германіѣ до около годинѣ-тѣ 1000; и унищоженіе-то ѣ отъ Папѣ-тѣ произвело голѣмо смущеніе. — Прѣдъ видѣ, прочее, на това, че Богъ е установилъ женидбѣ-тѣ като лѣкъ противъ нечистотѣ-тѣ, прѣдъ видѣ на многогодишнѣ-тѣ църковнѣ практикѣ, на нечистоти-тѣ происходящи отъ безбрачіе-то, и на почестъ-тѣ отдаванѣ на женидбѣ-тѣ отъ Бога въ слово-то Му, отъ всички народы, и даже отъ язычници-тѣ, то право е и за священници-тѣ да ся женятъ. Павелъ описва като “ученіе бѣсовско” ученіе-то което “запрѣщава жененіе-то” (1 Тим. 4; 1, 3). — Понеже това установленіе Божіе не може ся